இனிமையான குழந்தைகளே! சங்கமயுகத்தில் உங்களுக்கு பாபாவிடமிருந்து நல்ல புத்தி மற்றும் சிரேஷ்ட வழிமுறை கிடைக்கின்றது. இதன் மூலம் நீங்கள் மனிதரில் இருந்து தேவதை ஆகிவிடுகிறீர்கள்.

கேள்வி : குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எந்த ஒரு போதையில் இருந்தால் நடத்தை மிகவும் ராயலாக ஆகிவிடும்?

பதில் : உங்களுக்கு ஞானத்தின் போதை ஏறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஓஹோ! நாம் பகவான் முன்னிலையில் அமர்ந்துள்ளோம். நாம் இங்கிருந்து செல்வோம். சென்று, உலகத்தின் மாலிக், கிரீடமணிந்த இளவரசராக ஆவோம். அப்படிப்பட்ட போதை இருக்கும் போது நடத்தை தானாகவே ராயலாக ஆகிவிடும். வாயிலிருந்து மிக இனிமையான பேச்சு வெளிப்படும். தங்களுக்குள் மிகுந்த அன்பு இருக்கும்.

பாடல் : கூட்டத்தில் எழுந்தது ஜோதி..........

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே, ஆன்மீகக் குழந்தைகள் வந்து பிராமணராகி, ஆன்மீகத் தந்தை மூலம் நாம் சங்கமயுக பிராமணர்கள் இதை நிச்சயமாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர்-. பாபா நம்முடைய புத்தியின் பூட்டைத் திறந்து விட்டுள்ளார். இப்போது நாம் புரிந்து கொண்டுள்ளோம், இது சங்கமயுகம் என்று. மனிதர்கள் பதித்தாக, மிகக் கீழானவர்களாக இருப்பவர்கள், பிறகு பாவனமாகி வருங்காலத்தில் பாவனமான உயர்ந்த புருஷோத்தமர்கள் எனச் சொல்லப்படுவார்கள். இந்த லட்சுமி-நாராயணன் எப்போதோ புருஷார்த்தம் செய்து புருஷோத்தமராக ஆகியிருக்கிறார்கள் இல்லையா? இவர்களின் சரித்திரம் அவசியம் வேண்டும். இந்த லட்சுமி-நாராயணரின் ராஜ்யம் எப்போது ஸ்தாபனை ஆயிற்று? கலியுகத்திலுமல்ல, சத்யுகத்திலுமல்ல. சொர்க்கம் ஸ்தாபனை ஆவது சங்கமயுகத்தில் தான். இவ்வளவு விஸ்தாரமாக யாரும் செல்வதில்லை. நீங்கள் அறிவீர்கள், இது சங்கமயுகம். கலியுகத்திற்குப் பிறகு சத்யுக புதிய உலகம் இருக்கும் என்றால் நிச்சயமாக சங்கமயுகமும் இருக்கும். பிறகு புதிய உலகத்தில் புதிய ராஜ்யம் இருக்கும். புத்தியை செலுத்த வேண்டும். நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபாவிடமிருந்து நமக்கு நல்ல புத்தியும் ஸ்ரீமத்தும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சொல்கிறார்கள், ஹே, ஈஸ்வரா, இவர்களுக்கு சதா நல்வழியை அதாவது நல்ல அறிவுரை கொடுங்கள் என்று. அவர் முழு உலகத்திற்கும் தந்தை. அனைவருக்கும் நல்ல வழிமுறை தருபவர். சங்கமயுகத்தில் வந்து தம்முடைய குழந்தைகளுக்கு நல்ல வழிமுறை தருகிறார். அது பாண்டவ சம்பிரதாயம் என்றும் தெய்வீக சம்பிரதாயம் என்றும் சாஸ்திரங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பிராமண சம்பிரதாயம் மற்றும் தெய்வீக சம்பிரதாயம் பற்றி யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பிரம்மாவின் மூலம் தான் பிராமண சம்பிரதாயம் உருவாக முடியும். பரமபிதா பரமாத்மா தான் பிரம்மா மூலம் இந்தப் படைப்பினைப் படைக்கின்றார். பிரஜாபிதா உள்ளார், அதனால் தான் இத்தனை பிரம்மாகுமார் பிரம்மாகுமாரிகள் உள்ளனர். எதுவரை யாராவது பிராமணர்களாகிய உங்களிடம் வந்து ஞானத்தைப் பெறவில்லையோ, அதுவரை சத்கதியை எப்படி அடைய முடியும்? உங்களிடம் அநேகர் வருவார்கள். சந்நியாசிகளும் கூட வருவார்கள், பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி பெறுவதற் காக. சொர்க்கத்தில் அவர்களுக்கு (நடிப்பின்) பாகம் கிடையாது. ஆனால் செய்தியை அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும்-பாபா வந்து விட்டார். இச்சமயம் இந்து என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் யாருமே தேவி-தேவதா தர்மத்தினைப் பற்றி அறிய மாட்டார்கள். முதலில் சதோபிரதானாக இருந்த அவர்கள் பிறகு தமோவில் வந்த காரணத்தால் தங்களை தேவி-தேவதா எனச் சொல்லிக்கொள்ள முடிவதில்லை. குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், இராவணனின் ராஜ்யமும் இங்கே உள்ளது. மேலும் பரமபிதா பரமாத்மாவை இராம் எனச் சொல்கின்றனர். அவரது ஜென்மமும் இங்கே தான் நிகழ்கின்றது. பாடவும் செய்கின்றனர்-பதீத பாவனா சீதாராம் என்று. ஆனால் பதீத் ஆக்கியவர் யார், இராவணன் யார்? ஏன் பதீத பாவனர் பாபாவை அழைக்கின்றனர்? இது யாருக்குமே தெரியாது. இதை யாரும் புரிந்து கொள்வ தில்லை. அதாவது நமக்குள் இருக்கும் 5 விகாரங்கள் தான் இராவணன் என்பது. யாருக்குள் 5 விகாரங்கள் இல்லையோ, அவர்கள் இராம சம்பிரதாயத்தினர். இப்போது இராமராஜ்யம் இல்லை. அதனால் அனைவரும் அதை விரும்புகின்றனர், புது உலகம், புதிய பவித்திரமான ராஜ்யம் வேண்டும் என்று. இராமர் எனச் சொல்லப்படுபவர் சிவபாபா. ஆனால் அந்த மக்கள் (திரேதாயுக) இராமரைப் பரமாத்மா என்று புரிந்து கொண்டுள்ளனர். அதனால் சிவபாபாவை மறக்கடித்து விட்டனர். நீங்கள் சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியும்-இராமராஜ்யம் எனச் சொல்லப்படுவது எது? சாஸ்திரங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது, இராமரின் சீதை அபகரித்துச் செல்லப்பட்டதாக. இராஜாவின் ராணியை யாராவது கவர்ந்து செல்ல முடியுமா?

சாஸ்திரங்களும் ஏராளம் உள்ளன. முக்கியமான சாஸ்திரம் கீதை. சாஸ்திரங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது, பிரம்மாவின் மூலம் பிராமணன், தேவதா, சத்ரிய தர்ம ஸ்தாபனை செய்கிறார். ஆக, பிரஜாபிதாவும் இங்கே தான் இருக்க வேண்டும். பிரம்மாவுக்கு இவ்வளவு ஏராளமான குழந்தைகள் உள்ளனர் என்றால் இவர்கள் முகவம்சாவளி ஆவார்கள். இவ்வளவு குகவம்சாவளிகளும் முகவம்சாவளியாக இருக்க முடியாது. சரஸ்வதியும் முகவம்சாவளி என்றால் பிரம்மாவின் மனைவி ஆகமுடியாது. இப்போது பாபா சொல்கிறார்-பிரம்மாவின் வாய் மூலம் நீங்கள் பிராமணர் ஆகிறீர்கள். என்னுடைய குழந்தைகள் ஆகிறீர்கள். குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், சிவபாபாவுக்கு எவ்வளவு மகிமை உள்ளது என்று. பாபா பதீத பாவனராக, துன்பங்களில் இருந்து விடுவிப்பவராகவும் உள்ளார். இவர்களெல்லாம் பாடவும் செய்கின்றனர், ஆனால் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் முதலில் பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும் - அவர் பதீத பாவனர், கீதையின் பகவானாகவும் இருக்கிறார். நிராகார் சிவபாபா என்றால் நிச்சயமாக வந்து ஞானம் சொல்லியிருப்பார். இப்போது எந்த சரீரத்தின் மூலம் ஞானம் சொல்கிறாரோ, அவருக்கு பிரம்மா எனப் பெயர் வைத்துள்ளார். இல்லையென்றால் பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? பிரம்மாவின் தந்தை யார்? பிரம்மா-விஷ்ணு-சங்கரின் படைப்பாளர் யார்? இது குப்தமான கேள்வியாகும். திரிமூர்த்தி தேவதா எனவோ சொல்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தனர்? இப்போது பாபா புரிய வைக்கிறார், இவரையும் படைப்பவர் உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவரான பகவான் தான். அவர் தான் சிவன் எனச் சொல்லப்படுகின்றார். இந்த மூன்று தேவதைகள் ஒளியின் தேவதைகளாவர். இவர்களிடம் எலும்பு-சதை கிடையாது. ஆனால் மேம்போக்கான (மேலோட்டமான) புத்தி உள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்ள இயலாது. இதைப்பற்றிச் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும்- இவர் உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்த பகவான். அவர் பிரம்மா மூலம் சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியைத் தருகின்றார். பாடவும் செய்கின்றனர், மனிதரிலிருந்து தேவதையாக ஆக்குபவர் பகவான்.......... பிறகு விஷ்ணுவின் நாபியிலிருந்து பிரம்மா வெளிப்பட்டதாகக் காட்டுகின்றனர். எப்போதாவது நாபியிலிருந்தும் கூடக் குழந்தை வெளிப்படுமா என்ன? இப்போது பாபா அமர்ந்து அனைத்து ரகசியங்களையும் புரிய வைக்கிறார். ஆனால் அதைக் கேட்பவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் இல்லையா?

நீங்கள் அறிவீர்கள், ஆத்மா தான் பாவாத்மா, புண்ணியாத்மா எனச் சொல்லப்படுகின்றது. பவித்திர ஆத்மாவே பரமாத்மா என்பது கிடையாது. பரமாத்ம தந்தையோ சதா பாவனமாக இருப்பவர். தமோபிரதானாக இருப்பவர்கள் பதீத் எனப்படுகிறார்கள். சத்யுகத்தில் சுகம் இருந்த போது துக்கத்தின் பெயர் கூட இல்லாதிருந்தது. மனிதர்களோ, சொர்க்கம் என்பது இப்போது தான் உள்ளது எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் கடைசியில் வந்து தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். குழந்தைகள் நீங்கள் தான் அறிவீர்கள், நாம் நம்முடைய ராஜதானியை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். உலகத்தின் எஜமானனாக வேறு யாரும் ஆக முடியாது. உலகத்தின் மீது ராஜ்யம் சத்யுகத்தில் இருக்கும். கலியுகத்தில் முழு உலகத்தின் மீதும் ராஜ்யம் செய்ய முடியாது. இதுவும் கூட யாருக்கும் தெரியாது. கீதையிலும் உள்ளது-மகாபாரத யுத்தம் நடைபெற்றது, அப்போது தான் அனைத்து தர்மங்களும் வினாசமாகி விடுகின்றன. எப்படி ஓர் ஆலமரம் உள்ளது, அது காய்ந்துபோய் விட்டால் ஒன்றோடொன்று உரசுவதன் மூலம் நெருப்புப் பற்றிக் கொள்கிறது. மேலும் காடு முழுவதும் எரிந்து விடுகின்றது. இந்த மனித சிருஷ்டியாகிய மரமும் கூட இற்றுப் போய் விட்டது. இதையும் கூட இப்போது நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளப் போகிறது. ஒருவருடன் ஒருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டு அழிந்து போவார்கள். நெருப்புக்கான பொருள்களைத் தயார் செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர். இப்போது அணுகுண்டுகளினால் நெருப்புப் பற்றப்போகின்றது. இந்த ரகசியத்தை அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். இப்போது கலியுகமாகிய நரகம் மாறி சொர்க்கமாக ஆகப்போகின்றது. இந்த ஞானத்தில் போதை அதிகம் இருக்க வேண்டும். தன்னைப் பார்க்க வேண்டும், நாம் அந்த போதை அல்லது நஷாவில் இருக்கிறோமா? நாம் பரமாத்மாவின் குழந்தை, அவரிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். தங்களுக்குள் பேசுவதற்கான ராயல் தன்மை வேண்டும். இங்கிருந்து அனைத்தையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பின்னால் அதே சம்ஸ்காரங்களை எடுத்துச் செல்வார்கள். மிக இனிமையானவர் களாக ஆக வேண்டும். மிகுந்த நஷா இருக்க வேண்டும். நாம் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். தேவதா பதவி பெறக்கூடியவர்கள் என்றால் ஒருவர் மற்றவரோடு எவ்வளவு அன்புடன் பேச வேண்டும்! ஆனால் குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து இன்னும் கூடப் பூக்கள் வெளிப்படுவதில்லை. நீங்கள் எவ்வளவு உயர்ந்தவர்கள்! உங்களுக்கு இது நினைவு இருக்க வேண்டும்-நாம் சிவபாபாவின் குழந்தைகள், பிறகு சத்யுகத்தில் மகாராஜா ஆவோம். அதாவது நாம் உலகத்தின் கிரீடமணிந்த இளவரசராக ஆகப் போகிறோம்.

குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு உள்ளுக்குள் குஷி இருக்க வேண்டும்- நாம் பரமாத்மாவின் முன்னிலையில் அமர்ந்துள்ளோம். அவரிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது, அவருடைய ஸ்ரீமத்படி நடக்க வேண்டும். நீங்கள் அறிவீர்கள், நமது ராஜதானி ஸ்தாபனை ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. ராஜதானியில் அனைத்துமே வேண்டும். ஆனால் குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய வாயிலிருந்து சதா ரத்தினங்களே வெளிப்பட வேண்டும். பாபா ரூப் மட்டுமல்லாமல் பசந்த் ஆகவும் (ஞானி மற்றும் யோகி) உள்ளார். கதைகள் அனைத்தும் இப்போதைய சமயத்தினுடையவையாகும். பாபா ஞானக்கடலாக உள்ளார். அவர் ஞான மழை பொழிகின்றார். மற்றப்படி அந்த இந்திர தேவதா மழை பொழிவிக்கிறார், அந்த விஷயம் இங்கே கிடையாது. இந்த மேகங்கள் இயற்கையாக உருவாகின்றன, மழை பொழிவிக் கின்றன. சத்யுகத்தில் இந்த ஐந்து தத்துவங்களும் கூட உங்களுடைய அடிமைகளாக ஆகிவிடும். இங்கே ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. அங்கே அனைத்து விஷயங்களும் தானாகவே நடைபெறும். ஆக, குழந்தைகளுக்கு பாபாவின் நினைவு சதா இருக்க வேண்டும். இதனால் குஷியின் அளவு அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும். அவர்கள் (விஞ்ஞானிகள்) கூட சிந்தனை செய்கின்றனர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் வாணியைப் பற்றி சிந்தனை செய்ய வேண்டும். வாணியின் பிரவாகம் எப்போதாவது நன்றாக உள்ளது. சில நேரம் குறைவாக உள்ளது. இது தான் சிந்தனை செய்வது எனப்படும். குழந்தைகள் பாபாவின் நிலையைப் (நடத்தை முதலானவற்றைப்) பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பாபாவும் தம்முடைய அனுபவத்தைச் சொல்கின்றார். ஆக, எப்போதாவது அதிகமான உத்வேகத்தின் பிரவாகம் உள்ளது, சில நேரம் குறைவாக உள்ளது. சில நேரம் மிக நல்ல பாயின்ட்டுகள் வெளிப்படுகின்றன. பாபாவும் உதவியாளர் ஆகிவிடுகின்றார். இதை நீங்களும் கூட உணர்கிறீர்கள். பாபாவோ ஒருபோதும் முரளியைக் கையில் எடுப்பதில்லை. குழந்தைகள் (ஆன்மீக புத்தகங்கள்) பிரசுரிக்கின்றனர் என்றால் பாபா எப்போதாவது பார்க்கின்றார்-குழந்தைகள் தவறு எதுவும் செய்யவில்லையே என்று. புத்தகங்கள் கூட நல்ல-நல்ல முரளி பாயின்ட்டுகள் வருகின்றன. மேலும் நாலாபுறமும் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. யாருக்காவது முரளி செல்வதில்லை என்றால், பாபா சொல்கிறார், படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றிய ஞானத்தை 7 நாட்களில் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் இல்லையா? வேறென்ன வேண்டும்? மற்றப்படி 5 விகாரங்களை பஸ்மம் செய்வதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும். வேறு எந்த ஒரு கஷ்டமும் கிடையாது.

குழந்தைகள் நீங்கள் யாருடைய சத்சங்கத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போக முடியும். அனைத்து தர்மத்தினரும் சேர்ந்திருக்கும் போது அவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும்-ஒவ்வொருவரின் தர்மமும் தனித்தனி. சகோதர-சகோதரர் எனச் சொல்கின்றனர், ஆனால் சேர்ந்து ஒற்றுமையாக ஆவதில்லை. இது வெறுமனே பேசுகிற விஷயமாக மட்டுமே ஆகிவிட்டது. பாபா சொல்கிறார்-நான் வந்து பிராமணராக்கிப் பிறகு தேவி-தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறேன். அங்கே வேறெந்த தர்மமும் இருக்காது. இது அதே மகாபாரத யுத்தமாகும். கீதையிலும் கூட இதன் வர்ணனை செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஒரே ஒரு படிப்பு. படிப்பு சொல்லித் தருபவரும் ஒருவரே. ஞானம் முடிவடையும் போது, பாபா சொல்கிறார், நானும் சென்று விடுவேன். நான் கலியுகத்தின் கடைசியில் ஞானம் சொல்ல வேண்டும். நான் கல்ப-கல்பமாக வரவேண்டும். ஒரு வினாடி கூட கூடக்குறைய ஆகாது. ஞானம் முடிவடையும் போது கர்மாதீத் அவஸ்தாவில் சென்று விடுவீர்கள். ஆக, வினாசமும் ஆகிவிடும். நாளுக்கு நாள் உங்களுடைய சேவை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும். இங்கோ எவரிடமும் பவித்திரதாவும் இல்லை, தெய்வீக குணங்களின் தாரணையும் இல்லை. அங்கே பவித்திரதாவின் வித்தியாசம் பாருங்கள், எவ்வளவு உள்ளது! நீங்கள் இப்போது சங்கமயுகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். இது தான் புருஷோத்தம யுகம். இப்போது நீங்கள் புருஷோத்தமர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதற்குரிய தகுதி, நடத்தையும் காணப்பட வேண்டும். ஒருபோதும் மணி வாயிலிருந்து கல் (கடுமையான சொல்) வெளிப்படக்கூடாது. இப்போது நீங்கள் தேவதைக்குச் சமமாக மணமுள்ள மெல்லிய மலர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். காட் (பகவான்) வந்து பகவான், பகவதி ஆக்குகிறார். தேவதைகளைத் தான் பகவான்-பகவதி எனச் சொல் கின்றனர் ஆனால் அதுபோல் ஆக்குவது யார்? இதை யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. உங்களுடைய புத்தியில் முழுமையாகப் படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றிய ஞானம் உள்ளது. பிறகு மற்றவர்களைத் தம்மைப்போல் ஆக்குவதற்கான பொறுப்பு உள்ளது. அநேகர் வந்து கொண்டே இருப்பார்கள். சுயதர்சன சக்கரதாரியாக பிராமணர் தான் ஆகின்றனர். மாயாவின் புயல்களும் குழந்தைகளுக்குத் தான் வருகின்றன. எங்காவது புயல் வந்தால் எலும்புகளெல்லாம் நொறுங்கிப் போகின்றன. போகப்போக சிலர் சேவைக்குக் குந்தகமும் செய்கின்றனர். பாபா சொல்கிறார் -எந்த ஓர் அசுத்தமான காரியமும் செய்யாதீர்கள். நீங்கள்

முகவம்சாவளி பிராமணர்கள் (ஞானத்தினால் பிறவி எடுத்தவர்கள்). அவர்கள் குகவம்சாவளி (விகாரத்தினால் பிறந்தவர்கள்). எவ்வளவு வேறுபாடு! அவர்கள் சரீர சம்பந்தமான யாத்திரைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர். உங்களுடையது ஆன்மீக யாத்திரை. நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதுவும் யாருக்கும் புத்தி இல்லை-இவர்களும் பிராமணன், நாமும் பிராமணன் ஆனால் உண்மையான பிராமணன் யார் எனப் புரிந்து கொள்வதற்கு. அந்த பிராமணன் தங்களை பிரம்மாகுமார் எனச் சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. நீங்கள் உங்களை பிரம்மாகுமார் எனச் சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள் என்றால் நிச்சயமாக பிரம்மாவும் இருப்பார். ஆனால் அவர்களுடைய புத்தியில் இந்த விஷயங்கள் வருவதில்லை, இது பற்றிக் கேட்பதற்கு. பாபா கல்ப-கல்பமாகக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு வந்து இந்த விஷயங்களைச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-அதாவது நீங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் அனைவரும் சகோதர-சகோதரிகள் ஆகிறீர்கள். பிறகு அவர்கள் விகாரத்தில் எப்படிப் போக முடியும்? யாராவது அதுபோல் சென்றால் பிராமண குலத்துக்குக் களங்கம் செய்கிறார்கள். தங்களை பிரம்மாகுமார்-குமாரி எனச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு பதீத் ஆக முடியாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1) முரளியிலிருந்து என்ன கேட்கிறீர்களோ, அதை சிந்தனை செய்ய வேண்டும். புருஷோத்தமர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நடத்தையை மிகவும் ராயலாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வாயிலிருந்து கல் போன்ற கடுமையான சொற்கள் வெளிவரக் கூடாது.

2) அநேகரை நம்மைப் போல் ஆக்குவதற்கு நாம் பொறுப்புள்ளவர்கள் என உணர்ந்து சேவையில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். எந்த ஓர் அசுத்தமான காரியத்தையும் செய்து சேவைக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடாது.

வரதானம் : தன்னுடைய சிரேஷ்ட தாரணைகளின் படி செய்கின்ற தியாகத்தால் பாக்யத்தை அனுபவம் செய்யக் கூடிய உண்மையான தியாகி ஆகுக!

பிராமணர்களின் சிரேஷ்ட தாரணையாவது, சம்பூர்ண பவித்திரதாவாகும். இந்த தாரணைக்காகவே பாடல் உள்ளது-பிராமணன் (உயிர்) போனாலும் தர்மம் போகக் கூடாது. எந்த விதமான ஒரு சூழ்நிலையிலும் தனது இந்த தாரணைக்காக எதையும் தியாகம் செய்ய நேரலாம், சகித்துக் கொள்ள வேண்டி வரலாம், எதிர்நோக்க வேண்டி வரலாம், சாகசம் செய்ய வேண்டி நேரலாம். அப்போது குஷி-குஷியோடு செய்யுங்கள். இதில் தியாகத்தைத் தியாகம் என உணராமல் பாக்யம் என அனுபவம் செய்யுங்கள். அப்போது உண்மையான தியாகி எனச் சொல்லப்படுவீர்கள். இதே தாரணை செய்பவர்கள் தான் உண்மையான பிராமணன் எனப்படுகிறார்கள்.

சுலோகன் : சர்வ சக்திகளையும் தன்னுடைய கட்டளைக்குள் வைத்திருப்பவர்கள் தான் மாஸ்டர் சர்வசக்திவான்.